

N:o 32.

Af herr **A. Hedin** från Stockholm, om *skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om anskaffande och framläggande af upplysningar angående embets- och tjenstemäns dagliga arbetstid m. m.*

Med anledning af en vid 1895 års riksdag af undertecknad väckt motion (n:o 86, jfr statsutskottets utlåtande n:o 79, punkt a) och dess memorial n:o 92) beslöt Riksdagen (skrifvelse n:o 93) att hos Kongl. Maj:t anhålla,

»att Kongl. Maj:t täcktes låta verkställa utredning, dels i hvilka fall och i hvilken omfattning statstjänster af olika lönegrader för närvarande äro förenade med andra tjenstebefattningar, för hvilka lön eller arfvode erhålles, dels ock i hvad ordning och efter hvilka grunder frågan om tillstånd till sådan förening af tjänster af vederbörande pröfvas, samt med anledning af denna utredning vidtaga och till Riksdagens kännedom meddela de åtgärder, som kunna anses lämpliga till förebyggande af missbruk genom tjänsters förening.»

Med åberopande af de i ofvannämnda motion anförda skäl föreslog jag i en annan, vid samma riksdag väckt motion (n:r 87),

1) att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla att, med hänsyn till behofvet af föreskrifter om embets- och tjenstemäns dagliga tjenstgöringstid, Kongl. Maj:t behagade låta från samtliga embetsverk och myndigheter infordra fullständiga uppgifter om de föreskrifter och den praxis, som nu i detta hänseende gälla, dels från grannländerna och så många andra främmande stater som

möjligt inhemta upplysningar i samma ämne, samt meddela nästa Riksdag de insamlade underrättelserna, så väl hvad de in- som de utländska förhållandena i detta hänseende angår, och

2) att Riksdagen måtte för dessa undersökningars anställande och offentliggörande ställa till Kongl. Maj:ts förfogande ett förslagsanslag af 3,000 kronor.

Med anledning af denna motion föreslog statsutskottet enhälligt (utlåtande n:o 79, punkt b), att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t tacktes låta verkställa och till Riksdagen öfverlemna utredning i fråga om nu gällande bestämmelser och praxis beträffande statens embets- och tjenstemäns dagliga tjenstgöringstid.

Andra Kammaren biföll utan diskussion denna utskottets hemställan. Första Kammaren, till mer än halfva antalet bestående af embetsmän eller f. d. embetsmän, afslög den utan diskussion, efter det en af utskottets ledamöter yrkat bifall, under erinran att, »*då icke några skäl blifvit anförda emot den*, han icke heller hade någon att vända sig emot.»

Då sålunda statsutskottet enhälligt beslutit sin hemställan och Andra Kammaren bifallit den, ansåg jag icke den omständigheten, att Första Kammaren utan diskussion förkastat förslaget, utgöra någon anledning att ej redan 1896 förnya detsamma (motion n:o 1). Likasom 1895 blef det af statsutskottet (utlåtande n:o 68) enhälligt tillstyrkt och af Andra Kammaren utan diskussion eller votering bifallet, men af Första Kammaren afslaget med 50 röster mot 33.

Under hänvisning till hvad i denna sak under de tvenne nästföregående riksdagarne anförts, tillåter jag mig att föreslå,

1) att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller, att Kongl. Maj:t tacktes låta verkställa och till Riksdagen öfverlemna utredning i fråga om nu gällande bestämmelser och praxis beträffande statens embets- och tjenstemäns dagliga tjenstgöringstid.

Då jag icke kan frångå min förut uttalade och i motionen n:o 86 vid 1895 med exempel från utlandet styrkta uppfattning, att fullständigare underrättelser, än det för mig varit möjligt att anskaffa, rörande de i andra länder gällande bestämmelser om embets- och tjenstemäns dagliga tjenstgöringstid skulle kunna erbjuda en ganska nyttig vägledning vid eventuellt utarbetande af föreskrifter härom, kan jag icke underlåta att äfven i detta hänseende förnya mitt förslag. Jag anser mig också ega skäl att för sådant ändamål

begära, att till Kongl Maj:ts förfogande ställas nödiga medel, så mycket mer som till de förut af mig anförda skäl tillkommit ett nytt. Herr ministern för utrikes ärendena yttrade i Andra Kammaren den 19 februari 1896, att derest utrikesdepartementet skulle kunna taga befattning med beriktigande af de lögnaktiga notiser om Sverige och Norge, som förekomma i utländska tidningar, det vore nödvändigt att för sådant ändamål »inrätta en ny afdelning i utrikesdepartementet», hvartill emellertid penningar saknas. Om så är, måste jag deraf draga den slutsatsen, att utrikesdepartementet saknar arbetskrafter för anordnande af den af mig ifrågasatta undersökningen genom de svenska sändebuden i utlandet. Och under sådana förhållanden anser jag mig böra förnya mitt förslag,

2) att Riksdagen hos Kongl. Maj:t jemväl anhåller, att Kongl. Maj:t täcktes låta inhemta och meddela Riksdagen upplysningar om de i främmande stater gällande föreskrifter rörande embets- och tjenstemäns dagliga arbetstid, samt för detta ändamål ställa till Kongl. Maj:ts förfogande ett förslagsanslag å 3,000 kronor.

Stockholm den 24 januari 1897.

A. Hedin.